

ÎNCHEIERE

06 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vera Muzlaeva,
în cauza civilă la cererea înaintată de Vera Muzlaeva împotriva lui Andrei Dumitrașcu și Rodelia Dumitrașcu, intervenienți accesorii Alexandru Milonaș și notarul public Viorica Nagacevschi privind declararea nulității contractului de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață,

împotriva deciziei din 16 mai 2019 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Vera Muzlaeva, fiind menținută hotărârea din 16 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 21 iulie 2016, Vera Muzlaeva a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Dumitrașcu și Rodelia Dumitrașcu, intervenienți accesorii Alexandru Milonaș și notarul public Viorica Nagacevschi privind declararea nulității contractului de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață.

În motivarea acțiunii Vera Muzlaeva a indicat că, la 07 aprilie 2015, a decedat Iuri Muzlaev, care a deținut cu drept de proprietate cota-parte de 3/4 din apartamentul nr. 30, din mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXX, 10/1. Cota-parte de 1/4 din apartamentul nr. 30, din mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXX, 10/1, o deține cu drept de proprietate Alexandru Milonaș.

Potrivit reclamantei, ea locuiește de peste 30 de ani în apartamentul dat, însă abia după decesul lui Iuri Muzlaev a aflat că, în baza contractului de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață nr. 761 din 24 februarie 2009, bunul imobil a fost înstrăinat lui Andrei Dumitrașcu și Rodeliei Dumitrașcu.

Astfel, prin contractul dat, Andrei Dumitrașcu și Rodelia Dumitrașcu s-au obligat să-l întrețină pe viață pe Iuri Muzlaev cu produse alimentare, îmbrăcăminte, medicamente, să-i acorde ajutorul necesar și să achite serviciile comunale, precum și să efectueze reparația curentă a apartamentului, inclusiv să suporte cheltuielile funerare și rituale.

Tpotodată, reclamanta a invocat că Andrei Dumitrașcu și Rodelia Dumitrașcu

nu au executat nici o obligație contractuală, nu s-au interesat nici de alimentație, de starea sănătății, de achitarea serviciilor comunale și nici nu s-au interesat de sănătatea lui Iuri Muzlaev.

Mai mult, Iuri Muzlaev, începând cu anul 2008, avea pierderi de memorie, iar rudele au adresat cereri către Inspectoratul de Poliție Centru și Inspectoratul de Poliție Buiucani privind căutarea lui, deoarece acesta ieșea din casă și pleca în direcții necunoscute.

Reieșind din cele expuse, Vera Muzlaeva a solicitat declararea nulă a contractului de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață, încheiat la 24 februarie 2009 între Iuri Muzlaev, Andrei Dumitrașcu și Rodelia Dumitrașcu; obligarea Organului Cadastral Teritorial Chișinău să radieze înscrisul privind dreptul de proprietate deținut de Andrei Dumitrașcu și Rodelia Dumitrașcu asupra apartamentului litigios.

Prin hotărârea din 16 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

Prin decizia din 16 mai 2019 a Curții de Apel Comrat, a fost respinsă cererea de apel depusă de Vera Muzlaeva, fiind menținută hotărârea din 16 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, analizând contractul de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață nr. 761 din 24 februarie 2009, încheiat între Iuri Muzlaev și Andrei Dumitrașcu, a constatat că acesta corespunde condițiilor de valabilitate a unui act juridic în sensul prevăzut de art. 195 din Cod civil. Or, la încheierea acestuia, Iuri Muzlaev și Andrei Dumitrașcu și-au manifestat voința îndreptată spre nașterea efectelor juridice, având un obiect (transmiterea dreptului de proprietate asupra $\frac{3}{4}$ cote-părți din apartamentul nr. 30, situat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXX, 10/1, în schimbul asigurării viagere a beneficiarului întreținerii, având o cauză (Iuri Muzlaev - de a beneficia de asigurare viageră, iar Andrei Dumitrașcu de a primi cu drept de proprietate $\frac{3}{4}$ cote-părți din apartamentul nr. 30, situat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXX, 10/1), fiind respectată forma actului juridic, contractul de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață având forma scrisă și fiind autentificat notarial, conform prevederilor art. 840 din Codul civil în coroborare cu prevederile art. 212 lit. a) din Codul civil.

La 31 iulie 2019, Vera Muzlaeva a contestat cu recurs decizia din 16 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar, s-au indicat argumente similare celor din cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Astfel, recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 16 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii 16 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

La 15 octombrie 2019, Andrei Dumitrașcu a depus referință la cererea de recurs, solicitând să fie considerat recursul ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vera Muzlaeva este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 16 mai 2019 și expediată participanților la proces la 29 mai 2019 (f.d. 240, vol. I), însă la materialele cauzei nu sunt înscrisuri care să demonstreze momentul recepționării acesteia de către recurentă. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 16 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 31 iulie 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere

faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Vera Muzlaeva.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vera Muzlaeva.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu,

Judecătorii

Dumitru Mardari,

Svetlana Filincova